

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

HORVATOVICH kontra MAGYARORSZÁG

(12141/16. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. március 9.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A Horvatovich kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló Tanácsként eljárva:

Alena Poláčková, *elnök*,

Paczolay Péter,

Gilberto Felici, *bírák*,

és Liv Tigerstedt, a *szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője*,
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2016. február 29-én Horvatovich László Péter (született 1972-ben) Groningenben élő magyar állampolgár (képviseli: Karsai D. A. Budapesten praktizáló ügyvéd) (a továbbiakban: kérelmező) Bírósághoz benyújtott 12141/16. számú, Magyarország elleni kérelme;

határozat arról, hogy a kérelemről tájékoztatják a magyar kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z. úr, az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja;

a felek észrevételei.

2023. február 14-én zárt ülésen tartott tanácskozást követően,
meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap fogadtak el.

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy tárgya a kérelmezőnek az Egyezmény 8. cikke szerinti panasza, amely szerint a magyar hatóságok elmulasztották kikényszeríteni a lányával való kapcsolattartási jogára vonatkozó határozatokat.

2. A Budapest II. és III. kerületi Bíróság 2002. október 24-én felbontotta a kérelmező és A. házasságát, és jóváhagyta a felek megállapodását a házaspár 1997-ben született lánya, B. felügyeleti jogáról. A megállapodás értelmében a kérelmező minden második hétvégén és a karácsonyi ünnepek alatt láthatta B.-t, és minden csütörtökön felhívhatta B.-t. A Budapest II. kerületi gyámhatóság (a továbbiakban: gyámhatóság) ezt követően legalább két alkalommal bírsággal sújtotta A.-t, mert nem tartotta be a megállapodásban foglaltakat. A kérelmezőnek 2005. szeptember 1. és 2007. április 8. között semmilyen kapcsolata nem volt a lányával. A Budapest II. és III. kerületi Bíróság 2011. augusztus 29-én bűnösnek találta A.-t kiskorú veszélyeztetésében, és megrovásban részesítette. Úgy tűnik, hogy ezt követően a kérelmező és a lánya között rendszeres találkozókra került sor.

3. 2012. december 27-én B. nem jelent meg az apjával megbeszélte találkozón, és 2013. január 18-án a kérelmező végrehajtás iránti kérelmet nyújtott be a gyámhatósághoz. A gyámhatóság több alkalommal meghallgatta A.-t és B.-t is. A gyámhatóság 2013. július 2-án úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, mivel A. kérelmet nyújtott be a kérelmező láthatási jogának módosítása iránt.

4. A kérelmező fellebbezését követően a Fővárosi Kormányhivatal 2013. november 18-án hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, és kötelezte a gyámhatóságot a végrehajtási eljárás folytatására. Ezt követően A.-t a gyámhatóság egy alkalommal meghallgatta.

5. Időközben a kérelmező végrehajtási kérelmet nyújtott be egy 2013. június 1-re megbeszélrt, de elmaradt láthatásra vonatkozóan. A végrehajtási eljárás ezt követően mindkét kérelem tekintetében folyamatban volt.

6. Ezzel párhuzamosan a kérelmező két alkalommal is (2013. augusztus 2-án és 2014. június 10-én) eljárást indított a gyermek ideiglenes védelem alá helyezése iránt. Az első kérelmet elutasították, a második eljárásban pedig csak 2015. december 8. után hoztak jogerős határozatot.

7. 2014. július 29-én pszichológus igazságügyi szakértőt rendeltek ki A. és B. tekintetében. 2015. január 28-án új szakértőt rendeltek ki, mivel B. nem tett eleget az intézkedésnek.

8. 2015. július 6-án pszichológus igazságügyi szakértő elvégezte B. és a kérelmező vizsgálatát.

9. A gyámhatóság 2015. július 9-én elrendelte a felek közvetítói eljárásban való részvételét.

10. A gyámhatóság 2015. szeptember 1-jén megszüntette a végrehajtási eljárást, mivel B. betöltötte tizennyolcadik életévét. Ekkorra a kérelmezőnek már három éve nem volt kapcsolata a lányával.

11. A kérelmező az Egyezmény 8. cikke alapján azt kifogásolta, hogy a hazai hatóságok nem tettek kellő erőfeszítéseket a lányával kapcsolatos kapcsolattartási megállapodás kikényszerítésére, megsértve ezzel a családi élet tiszteletben tartásához való jogát.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

12. A Bíróság megállapítja, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3 (a) pontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlan más okból sem. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

13. Bár a 8. cikk nem tartalmaz kifejezett eljárásjogi rendelkezéseket, valamely jogba történő beavatkozást eredményező intézkedésekkel kapcsolatos döntéshozatali eljárásnak tisztességesnek kell lennie, és biztosítania kell a 8. cikk által védett érdekek megfelelő tiszteletben tartását (lásd *Fernández Martínez kontra Spanyolország* [NK], 56030/07. szám, 147. pont, EJE 2014 (kivonatok)). A szülő és gyermeke kapcsolatát érintő eljárásokkal kapcsolatos releváns elveket többek között a *T.C. kontra Olaszország* (54032/18. sz. ügy, 57-58. pont, 2022. május 19.) ítéletben foglalták össze.

14. A Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügy lényegi kérdése az, hogy a magyar hatóságok eleget tettek-e a hazai bíróság határozataiban meghatározott kapcsolattartási szabályok végrehajtásának elősegítésére

irányuló gyorsan és kivételes gondossággal végrehajtandó intézkedési kötelezettségüknek.

15. A Bíróság megállapítja, hogy a kerületi bíróság kapcsolattartási szabályokról szóló döntése 2012. december 27-től (attól az időponttól kezdve, amikor a kérelmező nem gyakorolhatta kapcsolattartási jogát) B. nagykorúvá válásáig hatályban volt, de nem került végrehajtásra.

16. Megjegyzi továbbá, hogy a végrehajtási eljárás 2013. január 18-án kezdődött, de a gyámhatóság csaknem hat hónappal később felfüggesztette. Továbbá, a másodfokú hatóságnak az eljárás folytatására vonatkozó utasítása ellenére a gyámhatóság a jelek szerint csak annyit tett, hogy egy alkalommal meghallgatta B.-t, és elrendelte, hogy a felek – több mint három évvel az eljárás megindítása után – vegyenek részt közvetítési eljárásban. A gyámhatóság pszichológiai szakvélemény elkészítésére is megbízást adott, amely azonban csak B. vonatkozásában készült el, mintegy három évvel az eljárás megindulása után. A hatóság nem kísérelte meg a végrehajtást, és az ügyben nem született jogerős döntés 2015. szeptember 1-jéig, amikor is az eljárást teljesen megszüntették, mivel B. elérte a nagykorúságot. Ekkor a kérelmezőnek már közel három éve nem volt kapcsolata a lányával.

17. Az eset tényállásából kitűnik, hogy a hazai hatósági eljárásban többször tapasztalható késedelem döntőnek bizonyult a kérelmező és lánya jövőbeli kapcsolata szempontjából, amely ennél fogva visszafordíthatatlan folyamatot eredményezett. A kapcsolattartásra vonatkozó megállapodásban foglaltakat olyan hosszú időn át mulasztották el kikényszeríteni, hogy ezzel megghiúsították a kérelmező számára jogainak gyakorlását, míg végül az idő múlása az ügy *de facto* lezárását eredményezte.

18. A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a hazai hatóságok nem tettek meg minden olyan intézkedést, amely észszerűen szükséges lett volna a kérelmező kapcsolattartási jogainak érvényesítéséhez.

19. A Bíróság ezért megállapítja, hogy megsértették az Egyezmény 8. cikkét.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. A kérelmező 20.000 EUR nem vagyoni kár megfizetését és 5.200 EUR plusz ÁFA összeget követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítése jogcímén.

21. A Kormány vitatta ezeket a követeléseket.

22. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező szükségképpen olyan nem vagyoni kárt szenvedett el, amelyet az Egyezmény megsértésének megállapítása önmagában nem orvosol kellőképpen. Ezért méltányossági alapon 8.000 EUR-t ítél meg a kérelmezőnek, az esetlegesen felszámítandó adóval növelt összegben.

23. Tekintettel a birtokában lévő iratokra, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy ésszerű 4.000 EUR-t plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adót megítélni a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások jogcímén.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a keresetet elfogadható;
2. *Úgy dönt*, hogy megsértették az Egyezmény 8. cikkét;
3. *Úgy dönt*,
 - (a) hogy az alperes állam, saját pénznemében, a teljesítés időpontjában alkalmazandó árfolyamon átszámítva, három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek az alábbi összegeket:
 - (i) 8.000 (nyolcezer) EUR, plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
 - (ii) 4.000 (négyezer) EUR, plusz a kérelmezőt esetlegesen terhelő adó, a költségek és kiadások tekintetében;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a fizetés időpontjáig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Banknak a késedelem ideje alatt alkalmazandó marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke;
4. *Elutasítja* a kérelmező igazságos elégtétel iránti kérelmét az ezt meghaladó részében.

Kelt angol nyelven, közölve írásban 2023. március 9-én, a Bíróság Szabályzata 77. cikk 2. és 3. §-a alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök